

TTB 0500
I CÔ-RINH-TÔ 10:23- 11:1

TRÁNH GÂY VẤP PHẠM CHO NGƯỜI YẾU ĐUỐI

Thưa các bạn,

Trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh hôm nay chúng ta đến một phần cuối của phân đoạn từ đoạn 8-11:1, mà Phao-lô viết cho hội thánh Cô-rinh-tô nói về sự tự do của Cơ-đốc-nhân. Phao-lô đã nói chúng ta có sự tự do ăn uống, nhưng phải cẩn thận đừng dùng sự tự do làm dịp anh em vấp phạm. Phao-lô cũng nói đến sự tự do để cưới vợ, nhưng Phao-lô chọn ở độc thân để có thể hầu việc Đức Chúa Trời thuận tiện hơn. Phao-lô cũng nêu lên là ông có quyền nhận được tiền phụ cấp của hội thánh vì ông ta là sứ đồ giảng Tin lành, nhưng Phao-lô không muốn bị hiểu lầm và không muốn gây gánh nặng cho hội thánh, nên Phao-lô tự túc lo cho nhu cầu sinh sống bằng nghề may trại. Phao-lô cũng nhắc lại hình ảnh tự do của dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng để thờ phượng Đức Chúa Trời, nhưng rất tiếc họ đi theo lòng ham muốn riêng và cuối cùng bị Chúa sửa phạt nặng nề.

Giờ đây khi kết thúc phân đoạn nói về sự tự do của Cơ-đốc-nhân, Phao-lô nhắc lại vấn đề tự do ăn uống, tôi xin nhắc mấy câu Kinh thánh chúng ta tìm hiểu trong chương trình kỳ trước, và sau đó xin mời các bạn cùng nhau tìm hiểu trong I Cô-rinh-tô 10:23- 11:1

I Cô-rinh-tô 10:19

19 Nói vậy có ý chi? Của cúng thần tượng có giá trị gì và thần tượng có ra gì chăng?

Tại đây Phao-lô lý luận rất hợp lý. Ông nói rằng hình tượng thì không ra chi. Nếu các bạn dâng thịt cho thần tượng, nó cũng chỉ là hư không. Thịt đó không bị ảnh hưởng gì cả.

Khi chúng ta liên kết với Đấng Christ qua bàn Tiệc Thánh chúng ta cần phải tách biệt với sự thờ phượng thần tượng.

I Cô-rinh-tô 10:20

20 Chắc là không; nhưng đồ người ngoại đạo cúng tế là cúng tế các quỉ, chớ không phải cúng tế Đức Chúa Trời. Vậy, tôi không muốn anh em thông đồng với các quỉ.

Phao-lô vẫn còn đang nói về sự tự do của Cơ-đốc-nhân. Dầu rằng thần tượng là hư không, nhưng phía sau hình tượng là ma quỷ, cho nên khi thờ hình tượng sẽ bị lôi cuốn thờ lạy ma quỷ. Phao-lô nhận biết điều đó và khuyến cáo các tín hữu hội thánh Cô-rinh-tô phải tránh xa hình tượng.

I Cô-rinh-tô 10:23- 11:1

I Cô-rinh-tô 10:21

21 Anh em chẳng có thể uống chén của Chúa và cũng uống chén của các quỷ; chẳng có thể dự tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỷ.

Vì có một số người ăn thịt đã dâng cúng hình tượng và đã theo sự thờ lạy hình tượng. Vì thế người đã tin nhận Chúa cần xét lòng thật kỹ càng, gìn giữ lòng mình khỏi bị lôi cuốn theo hình tượng. Phao-lô nhắc nhở và nói mạnh mẽ, khi chúng ta thông công với Đức Chúa Trời qua lễ Tiệc thánh, chúng ta không được thông đồng với ma quỷ, không được liên hệ với bất cứ hình thức thờ lạy ma quỷ nào hết.

Là những người theo Chúa Cứu Thế, chúng ta hoàn toàn thuận phục Ngài. Như Phao-lô đã nói: *chẳng có thể dự tiệc của Chúa, lại dự tiệc của các quỷ*. Ăn tại bàn của Chúa có nghĩa là cùng tương giao, tương thông với Ngài, và tự đồng hóa với Ngài trong sự chết của Ngài. Khi ăn tại bàn của ma quỷ có nghĩa liên kết với ma quỷ hay là dự phần thờ lạy ma quỷ.

I Cô-rinh-tô 10:22

22 Hay là chúng ta muốn trêu lòng Chúa ghen chăng? Chúng ta há mạnh hơn Ngài sao?

Giờ đây Phao-lô trở lại những gì mà ông nói từ lúc đầu về sự tự do của Cơ-đốc-nhân. Chúng ta đừng lạm dụng sự tự do của Đức Chúa Trời để làm những điều buồn lòng Ngài, nếu thế Ngài sẽ đoán phạt chúng ta.

I Cô-rinh-tô 10:23

23 Mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều có ích; mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt.

Phao-lô nói rằng ông có sự tự do để làm những điều mà Kinh thánh yên lặng không nói đến, tức là những điều đó không bị kể là đúng hay sai. Thí dụ như Phao-lô nói, tôi nghĩ rằng tôi có thể đi xem đá banh. Và sau đó Phao-lô đi xem tranh tài đá banh ở một vận động trường rất lớn ở Cô-lô-se. Phao-lô nói rằng tất cả những điều này ông được phép làm, nhưng không phải mọi sự đều có ích lợi. Bởi vì điều mà chúng ta làm có thể gây tổn hại cho anh em yếu đuối. Vì vậy Phao-lô nói rằng: *“mọi sự đều có phép làm, nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt.”* Vì những điều này không gây dựng tôi lớn lên trong đức tin.

Có một sinh viên trường Kinh thánh đến hỏi mục sư điều này: Mục sư có nghĩ rằng một người giảng Kinh thánh có thể đi xem đá banh không? Mục sư nói với anh: Tôi thường xem nhiều trận bóng đá, nhưng tôi không tôn xưng một cầu thủ nào. Tôi không thích thú lắm, vì rất nhiều cầu thủ là những người được mướn đá banh. Tôi thỉnh thoảng cũng chơi đá banh, nhưng chỉ đá cho vui thôi. Dầu vậy khi tôi còn ở trong trường Kinh thánh, tôi được nhắc nhở rằng, người mục sư giảng dạy phải dùng cả đời sống của mình cho chức vụ, với những gì mình thấy, những nơi mình đi, những kinh nghiệm đã trải qua. Tất cả những điều đó giúp tạo ra một chất sữa tốt. Nói một cách, người mục sư dùng cả đời sống của mình cho tòa giảng. Vì thế, tôi nói thêm cho anh sinh viên này liên hệ đến việc đá

banh, nếu anh dùng việc đá banh thí dụ cho bài giảng thì không có điều gì sai. Anh có thể rút ra từ việc đá banh với nhiều thí dụ tốt, như là muốn thắng giải cả đội banh phải hiệp tác và làm việc ăn khớp với nhau, người trọng tài phải thưởng phạt công bằng. Dầu vậy việc xem bóng đá không phải lúc nào cũng tốt, bởi vì anh có thể gây ảnh hưởng xấu cho người khác.

Vì thế Phao-lô đưa ra một lời hướng dẫn tiếp sau đây:

I Cô-rinh-tô 10:24

24 Chớ ai tìm lợi riêng cho mình, nhưng ai nấy hãy tìm cho kẻ khác.

Cơ-độc-nhân có sự tự do lớn trong Đấng Christ. Dầu vậy, chúng ta cũng nghĩ đến sự lợi ích cho người khác nữa. Vì thế đời sống của Cơ-độc-nhân không nên chịu theo sự tự do cá nhân, khi điều đó ảnh hưởng đến anh em mình trong hội thánh, ảnh hưởng đến người thân trong gia đình. Sự tự do cần được giới hạn bởi tình yêu thương. Cơ-độc-nhân không phải bị giới hạn trong luật lệ, trong điều luật ngăn cấm. Cơ-độc-nhân bị giới hạn bởi tình yêu thương. Cơ-độc-nhân nên quan tâm ảnh hưởng của mình đến người khác. Đó là ý nghĩ mà Phao-lô có tại đây.

I Cô-rinh-tô 10:25- 26

25 Phàm vật gì bán ở hàng thịt, hãy ăn, đừng vì có lương tâm mà hỏi chi về việc đó; 26 bởi chưng đất và mọi vật chứa trong đất đều thuộc về Chúa.

Cơ-độc-nhân vui mừng và thưởng thức mọi tạo vật tốt lành mà Đức Chúa Trời đã dựng nên, các sự đẹp đẽ và những sản phẩm của nó. Chúa cung cấp mọi điều đó cho con người sử dụng.

Phao-lô đưa ra một giải pháp cho nan đề này, bất kỳ loại thịt nào bán ngoài chợ, nếu muốn ăn thì cứ mua ăn, không cần phải thắc mắc và hỏi rằng thịt đó có cúng cho thần tượng hay không. Dù sao thì điều đó cũng chẳng có quan hệ gì cả. Mọi sự điều thuộc về Đức Chúa Trời, Ngài ban mọi sự cho chúng ta thụ hưởng.

Giờ đây Phao-lô cho một đề nghị rất thực tế. Ông nói rằng, khi các bạn được mời đi ăn, xin đừng hỏi người chủ đãi tiệc, thịt này mua ở đâu. Nếu họ có lòng đãi, các bạn cứ tự nhiên mà dùng. Điều tốt nhất là đừng nên hỏi thịt này đến từ đâu. Tiếp đến Phao-lô cho một thí dụ cụ thể.

I Cô-rinh-tô 10:27

27 Nếu có người chẳng tin mời anh em, và anh em muốn đi, thì không cứ họ dọn ra đồ gì, hãy ăn đi hết thấy, đừng vì có lương tâm mà hỏi chi hết.

Nếu các bạn được mời đến nhà của người chưa tin Chúa dự tiệc, hãy cứ đi và ăn những gì họ dọn ra, xin đừng hỏi câu hỏi gì.

I Cô-rinh-tô 10: 28- 29

28 Song nếu có ai nói với anh em rằng: Cái này đã dâng làm của cúng, thì chớ ăn, vì có người đã bảo trước mình, lại vì có lương tâm: 29 tôi chẳng nói về

lượng tâm anh em, nhưng về lượng tâm người đó. Và, vì có nào sự tự do tôi phải bị lượng tâm kẻ khác đoán xét?

Giờ đây có một nền tảng khác và điều này hoàn toàn mới. Phao-lô khuyên chúng ta ăn mọi thứ khi được mời dự tiệc và không nên hỏi điều gì. Nhưng nếu có một người khác cùng dự tiệc thấy các bạn ăn và nói: “Thịt này đã được dâng cho thần tượng.” Trong trường hợp đó các bạn không nên ăn thịt đó, không phải vì ăn như thế là sai, nhưng có thể làm tổn hại người đã chỉ ra. Nó không tổn hại cho lượng tâm các bạn, nhưng lo ngại tổn hại cho lượng tâm của người kia, khi các bạn ăn thịt. Bởi vì tình yêu thương, bởi lòng mong ước giúp đỡ anh em yếu đuối để không làm cho lượng tâm họ bị khó chịu, các bạn không nên ăn thịt đã cúng cho hình tượng. Đó là điểm chính yếu.

Thí dụ. Vào dịp Tết, tôi đi thăm gia đình người quen, họ đem bánh mứt ra mời ăn và uống trà, tôi dùng ngay và không thắc mắc gì. Sau đó tôi đi thăm một gia đình kế tiếp, người chủ nhà lấy hộp bánh mứt từ bàn thờ và mời tôi dùng, tôi xin lỗi với chủ nhà là không dùng đồ cúng. Khi đó tôi thấy chủ nhà cũng ái ngại một chút, nhưng họ cũng thông cảm vì biết chúng tôi có đạo Tin lành.

I Cô-rinh-tô 10:30

30 Nếu tôi tạ ơn rồi ăn, có nào vì một bữa ăn đã cảm ơn mà lại bị chê bai?

Phao-lô hỏi, Thật có công bằng khi đoán xét tôi bởi lượng tâm của một người khác không? Phao-lô trả lời bằng cách đưa ra một nguyên tắc.

I Cô-rinh-tô 10:31

31 Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm.

Phao-lô xác định một nguyên tắc lớn lao liên hệ đến tự do Cơ-độc-nhân nhân. Một trong các nguyên tắc này là: Mọi sự tôi có phép làm, nhưng không phải mọi sự đều có ích, mọi sự có phép làm nhưng chẳng phải mọi sự đều làm gương tốt. Giờ đây Phao-lô nêu ra một nguyên tắc khác: *Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm.* Đây là sự thử nghiệm cho mỗi Cơ-độc-nhân cần nên áp dụng trong đời sống của mình. Không phải là chúng ta không nên làm điều này, không làm điều kia, nhưng phải hỏi chính mình: Tôi làm điều này có vinh hiển Đức Chúa Trời không? Rất tiếc có nhiều Cơ-độc-nhân đi nhà thờ không phải vì cho sự vinh hiển Đức Chúa Trời, họ đi nhà thờ vì mục tiêu khác. Có thể họ đi nhà thờ để phê bình người khác, hay để nói xấu. Nếu đi nhà thờ với động lực như thế thì tốt hơn nên ở nhà. Xin các bạn nhớ rằng, tất cả những gì Cơ-độc-nhân làm thì nên làm cho sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Đó là điều quan trọng.

Thưa các bạn, tôi mong ước các bạn ghi nhớ lời dạy này của Phao-lô và áp dụng nó trong hành động của đời sống các bạn, để các bạn làm mọi điều vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Tôi thấy có nhiều người thất bại và mất phước hạnh khi họ hầu việc Chúa mà lại mong đem đến sự vinh hiển cho chính mình, muốn làm cho mình nổi danh.

I Cô-rinh-tô 10:23- 11:1

I Cô-rinh-tô 10:32

32 Đừng làm gương xấu cho người Giu-đa, người Gờ-réc, hay là Hội thánh của Đức Chúa Trời;

Tại đây Phao-lô chia cả thế giới ra làm ba nhóm: người Do-thái, người ngoại và hội thánh của Đức Chúa Trời. Mỗi nhóm người có niềm tin khác biệt. Thí dụ như người Do-thái gớm ăn thịt heo. Cho nên thật là sai phạm khi các bạn mời người Do-thái đến nhà và đãi họ ăn heo quay. Người đã tin Chúa yêu thương người khác, vì thế không nên có hành động nào làm gương xấu gây cho người khác tổn thương. Có rất nhiều dân ngoại và mỗi nhóm có một ý niệm, tư tưởng khác nhau, vì thế không thể nào làm vừa lòng tất cả, dầu vậy chúng ta không nên gây phiền hà đến những người mà chúng ta tiếp xúc. Cũng như chúng ta không gây có vấp phạm cho những người trong hội thánh của Đức Chúa Trời.

Có một vài thanh niên chống nghịch lại hội thánh nơi mà họ đi nhóm lại, vì họ bị khiển trách trong lối ăn mặc của họ. Họ đến tâm tình với tôi và nói rằng như thế hội thánh đó làm điều rất sai. Tôi nói với các bạn thanh niên này, cả các bạn và hội thánh của bạn đều sai, bởi vì cả hai đều không hành động trong tình yêu thương. Hội thánh sai khi chỉ trích các bạn thanh niên này trước mặt người khác. Về khía cạnh khác, các thanh niên này biết là cách ăn mặc và chải tóc của họ gây khó chịu cho người trong hội thánh. Vì vậy, cả hai nhóm không thể hiện tình yêu thương với nhau.

Chúng ta được nhắc nhở là không được gây có vấp phạm cho người Do-thái, người ngoại hay là cho hội thánh của Đức Chúa Trời. Điều này bao gồm toàn thể gia đình nhân loại. Đây là ba nhóm người trong cả gia đình nhân loại hôm nay, nhưng có một ngày sẽ đến, hội thánh của Đức Chúa Trời lìa khỏi thế gian này. Và lúc đó chỉ còn người Do-thái và người ngoại trong thế gian, và lúc bấy giờ Đức Chúa Trời sẽ có một chương trình lớn được thực hiện trong thời điểm này.

I Cô-rinh-tô 10:33

33 hãy như tôi gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tìm ích lợi riêng cho mình, nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu.

Giờ đây Phao-lô nói một cách đơn giản, tất cả những gì chúng ta làm là cho sự vinh hiển Đức Chúa Trời. *Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm.* Chẳng hạn như quý bà trong lo việc trong nhà bếp hay là quét dọn cũng vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Còn quý ông trong hội thánh lo việc sơn sửa nhà thờ, hay sắp đặt thánh ca cũng vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Dầu các bạn có làm bất cứ điều gì, nếu không vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời thì các bạn không nên làm. Nếu các bạn có đời sống luôn làm vinh hiển danh Chúa, thì đời sống các bạn trở thành một bài làm chứng cho thế gian, nhờ đó những người hư mất sẽ có cơ hội biết Chúa và tiếp nhận Ngài để được cứu. Vì thế tôi mong ước là các bạn cần có một lời chứng tốt qua đời sống của chính mình.

Có một người đàn ông trong hội thánh thường đi ra phát cho dân chúng các tập sách nhỏ về niềm tin cứu rỗi của Chúa Giê-xu. Một hôm nọ khi ông ta phát tập sách nhỏ cho người bạn, anh bạn này trả tập sách lại. Cho nên ông hỏi người bạn: sao anh trả sách lại. Người bạn này thú nhận: tôi không biết đọc chữ, nhưng tôi sẽ nhìn xem đời sống đạo của ông như thế nào để tìm hiểu về đạo Tin Lành

Thưa các bạn bây giờ chúng ta cùng xem tiếp I Cô-rinh-tô 11:1, câu này nằm trong phân đoạn mà Phao-lô đề cập về tự do của Cơ-độc-nhân.

I Cô-rinh-tô 11:1

1 Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy.

Thưa các bạn đây là điều mà chỉ có một ít người trong chúng ta có thể nói được. Tôi không biết là các bạn có mạnh dạn nói như Phao-lô không? Tôi mong muốn là các bạn trở nên người theo Đấng Christ và làm theo lời dạy của sứ đồ Phao-lô. Đây là một lời tuyên bố mạnh mẽ của Phao-lô.

Xin các bạn lưu ý điều Phao-lô nói: *Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy.* Phao-lô có một đời sống làm gương mẫu, vì ông đã theo lời dạy của Đấng Christ. Ngày nay có người cố gắng kêu gọi người khác theo cá nhân mình để tạo uy tín và ảnh hưởng riêng, trong khi chính người ấy không theo gương Đấng Christ. Đó là điều chúng ta cần đề phòng.

Khi Phao-lô nói: *"Hãy bắt chước tôi."* Không phải là ông tự mãn đâu, Phao-lô không hề tự cho mình là người vô tội, người hoàn toàn. Tuy nhiên vào thời điểm ấy, người Cô-rinh-tô chưa biết nhiều về cuộc đời và chức vụ của Chúa Giê-xu. Phao-lô không thể bảo họ hãy bắt chước Chúa Giê-xu vì các sách Tin lành chưa viết ra trong thời điểm đó, cho nên họ không biết được Chúa Giê-xu là người như thế nào. Cách tốt nhất để chỉ cho Cơ-độc-nhân mới tin Chúa Giê-xu là chỉ cho họ thấy đời sống của một Cơ-độc-nhân gương mẫu.

Trong khi Chúa Giê-xu còn ở trên thế gian, Ngài gần gũi với các môn đồ, Ngài luôn nêu gương trong mọi việc và nhắc các môn làm theo. Như lời Chúa Giê-xu nói trong Giăng 13:15 *Vì ta đã làm gương cho các ngươi, để các ngươi cũng làm như ta đã làm cho các ngươi.* Và sau này Phao-lô cũng nhắc nhở trong I Cô-rinh-tô 8:1 *Luận đến của cúng các thần tượng thì chúng ta biết mình đều có sự hay biết cả. -Song sự hay biết sanh kiêu căng, còn sự yêu thương làm gương tốt.*

Nếu Cơ-độc-nhân nêu gương xấu thì không ai dám bắt chước theo các bạn, và nếu ai theo gương xấu của các bạn thì rất là nguy. Tôi thấy có một số cha mẹ không có đời sống gương mẫu cho con cái nói theo, vì thế khi con cái lớn lên, chúng đi theo đường sai lệch.

Các bạn thân mến, Đức Chúa Trời rất mong muốn dùng đời sống các bạn để làm vinh hiển danh Ngài, mong rằng các bạn nhờ ơn Chúa mà sống cuộc đời nêu gương tốt cho nhiều người nhìn xem các bạn và trở lại cùng Chúa.

Thân chào tạm biệt quý thính giả, xin hẹn tái ngộ cùng quý vị trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau, chúng ta sẽ tìm đến I Cô-rinh-tô đoạn 11.